

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 25Csp/30/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124417067
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 08. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Baštová
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2025:6124417067.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Poprad sudkyňou JUDr. Luciou Baštovou v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava - Ružinov, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava - Ružinov, IČO: 53 255 739, proti žalovanej: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX/XX, XXX XX D., o zaplatenie 16.553,- eur s príslušenstvom, takt

rozhodol:

I. Návrh občianskeho združenia Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, so sídlom Šafárikovo nám. 7, 811 02 Bratislava, IČO: 42 362 962 na pribratie do konania z a m i e t a.

II. Súd žalobu z a m i e t a.

III. Žalovanej n e p r i z n á v a voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobca žalobou doručenu upomínaciu súdu Banská Bystrica dňa 31.10.2024 a postúpenou Okresnému súdu Poprad dňa 02.06.2025 žiadal, aby súd zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 16.553,- eur spolu s úrokom vo výške 5.068,68 eur, úrokom z omeškania vo výške 1.613,90 eur, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 16.447,85 eur od 08.03.2024 do zaplatenia a na náhradu trov konania.

2.1 Žalobu odôvodnil tým, že na základe Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej podľa § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka zo dňa 13.11.2020 medzi postupcom Všeobecná úverová banka, a. s., Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155 a ním ako postupníkom a na základe Žiadosti o postúpenie a prevod zo dňa 07.03.2024 postúpil postupca na neho pohľadávku voči žalovanej tvrdiac, že žalovaná bola v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve postupcu v nepretržitom omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní. Ďalej uviedol, že postupca uzatvoril so žalovanou dňa 31.08.2020 zmluvu č. XXXXXXXXXXXXXXXX, v zmysle zákona č. 266/2005 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, ktorej súčasťou sú všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov (ďalej len „VOP“). Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v zmluve a vo VOP. Podľa neho zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa ustanovenia § 497 až § 507 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka a zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, resp. zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

2.2 V žalobe ďalej tvrdil, že žalovaná napriek opakovaným výzvam postupcu, v ktorých ju upozorňoval podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v lehote nie kratšej ako 15 dní na možnosť uplatnenia práva na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, neplnila v stanovených termínoch splátky, čím podľa zmluvy porušila svoju povinnosť. Z dôvodu porušenia povinností postupca v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 22.03.2022, pričom vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy. Podľa jeho názoru došlo k uplatneniu práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka pre nesplnenie splátky splatnej dňa 17.12.2021. Ďalej tvrdil, že jeho pohľadávka predstavovala ku dňu postúpenia sumu vo výške 23.235,58 eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 16.447,85 eur, z riadneho úroku vo výške 5.068,68 eur, z úroku z omeškania vo výške 1.613,90 eur a z poplatkov vo výške 105,15 eur v súlade s prílohou k zmluve o postúpení pohľadávok, v ktorej postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Po postúpení pohľadávky do dňa podania žaloby žalovaná nevykonala žiadne úhrady, a preto dlžná suma pozostáva zo sumy ku dňu postúpenia pohľadávky, ktorú si uplatňuje spolu s úrokom z omeškania z istiny vo výške 16.447,85 eur počnúc dňom 08.03.2024, t. j. dňom nasledujúcim po účinnosti postúpenia pohľadávky. V súvislosti so začiatkom plynutia premičacej doby v spotrebiteľských vzťahoch poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 5Cdo/224/2021 zo dňa 30.11.2022 a ohľadom splnenia podmienok aktívnej vecnej legitímácie na uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 9Cdo/165/2022 zo dňa 27.09.2023 a sp. zn. 1Cdo/154/2022 zo dňa 27.02.2024.

3. Ako dôkazy na preukázanie svojich tvrdení žalobca označil a predložil Rámcovú zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 13.11.2020, Prílohu k Zmluve o postúpení pohľadávok zo dňa 07.03.2024, splnomocnenie spoločnosti EOS KSI Slovensko, s.r.o., Žiadosť o postúpenie a prevod zo dňa 07.03.2024, Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru „VÚB Pôžička“ č. XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 31.08.2020, Žiadosť o VÚB Pôžičku - refinancovanie zo dňa 24.08.2020, Európske informácie o spotrebiteľskom úvere, Všeobecné obchodné podmienky VÚB, a. s. na poskytovanie spotrebiteľských úverov fyzickým osobám- občanom, Cenník VÚB, a. s. Občania platný od 01.06.2020, výzvu na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom zo dňa 22.03.2022 s doručenkou, Tretiu upomienku – pokus o zmier zo dňa 28.01.2022 s podacím hárkom a doručenkou, prehľad splácania, Oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 19.03.2024, pokus o zmier zo dňa 19.03.2024 a dňa 09.08.2024 s podacím hárkom, špecifikáciu postúpenej pohľadávky a listinu označenú ako overovanie bonity klienta.

4. Žaloba bola pôvodne podaná ako návrh na vydanie platobného rozkazu v upomínacom konaní, o ktorej upomínací súd rozhodol platobným rozkazom sp. zn. 29Up/853/2024 zo dňa 29.11.2024, ktorý sa žalovanej nepodarilo doručiť do vlastných rúk, nakoľko sa zásielka vrátila z adresy C. XXX/XX, XXX XX D. s označením adresát je neznámy a z adresy D. E. XXX/XX, XXX XX D. ako neprevzatá v odbernej lehote. Iná adresa súdu nebola známa. Spis bol preto v súlade s § 10 ods. 3 zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov po podaní návrhu žalobcu na pokračovanie v konaní na prejednanie sporu na príslušnom súde, postúpený na prejednanie Okresnému súdu Poprad a zároveň bol vydaný platobný rozkaz zo zákona zrušený.

5. Žalovanej bola žaloba s prílohami spolu s uznesením na vyjadrenie sa k žalobe doručená do vlastných rúk oznámením o podanej žalobe zverejneným na úradnej tabuli súdu a webovej stránke súdu postupom podľa § 116 Civilného sporového poriadku dňa 20.06.2025. Žalovaná sa k žalobe písomne nevyjadrila.

6. V spore bolo nariadené pojednávanie na deň 20.08.2025, na ktoré sa nedostavil žalobca, ani jeho právny zástupca, ktorý neúčast' na pojednávaní ospravedlnili podaním zo dňa 11.08.2025 a súhlasili s prejednaním a rozhodnutím vo veci samej v ich neprítomnosti. Žalovaná sa pojednávania nezúčastnila napriek vykázanému doručeniu predvolania fikciou doručenia, ktoré sa vrátilo z adresy jej trvalého pobytu ako neprevzaté v odbernej lehote dňa 30.07.2025, a ktoré sa podľa § 116 ods. 3, § 106 ods. 1 písm. a) a § 111 ods. 3 Civilného sporového poriadku považuje týmto dňom za doručené. Nakoľko nebol podaný návrh na odročenie pojednávania ani dôvody jeho odročenia, súd v súlade s § 180 Civilného sporového poriadku pojednával v neprítomnosti strán sporu.

7. Súd po oboznámení sa s obsahom žaloby a na základe vykonaného dokazovania listinnými dôkazmi predloženými žalobcom, ktoré tvoria súčasť spisu, a vykonanie ktorých nebolo stranami namietané ani spochybnené, ani súdom vyhodnotené ako nedôvodné či neúčelné, zistil nasledovný skutkový stav:

8. Medzi právnym predchodcom žalobcu ako bankou - veriteľom a žalovanou ako klientom - dlžníkom bola na základe žiadosti žalovanej o poskytnutie VÚB Pôžičky - refinancovanie dňa 24.08.2020 uzavretá písomná zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru „VÚB Pôžička“ č. XXXXXXXXXXXXXXXX (ďalej aj „zmluva“ alebo „zmluva o spotrebiteľskom úvere“), predmetom ktorej bol podľa článku I. záväzok veriteľovi poskytnúť žalovanej ako dlžníkovi za podmienok dohodnutých v zmluve a vo všeobecných obchodných podmienkach VÚB, a. s. peňažné prostriedky ako spotrebiteľský úver na refinancovanie vo výške 18.380,- eur, ktorý sa žalovaná zaviazala splácať v 96 mesačných anuitných splátkach vrátane poistného vo výške 286,52 eur, z toho mesačná splátka poistného 19,13 eur, splácaných k 17. dňu kalendárneho mesiaca počnúc dňom 17.09.2020 s dobou trvania zmluvy určitou, 96 mesiacov. Výška úrokovej sadzby bola 8,90 % p. a. (vo výške so zľavami, ak boli poskytnuté). V zmluve bolo následne v zmysle zmluvy z titulu voliteľnej sadzby uvedené ako názov voliteľnej sadzby Odmena- zľava z úrokovej sadzby a výška zľavy 2,00 % p. a. ďalej ako mesačná anuitná splátka vrátane poistného bez zľavy z voliteľnej služby bola uvedená suma 286,51 eur, z toho mesačná splátka poistného 19,13 eur. Celková čiastka, ktorú mala žalovaná podľa zmluvy zaplatiť, bola v zmluve vyčíslená sumou 26.037,04 eur, pri RPN 9,79 % a úrokovej sadzbe 8,90 % p. a. Výška celkových nákladov bola dohodnutá v sume 7.657,04 eur a výška poplatku za poskytnutie úveru v sume 367,60 eur.

9. Podľa zmluvy (str. 4) peňažné prostriedky určené na predčasné splatenie vyplácaných úverov budú v prípade splatenia úveru poukázané na nižšie uvedené účty. Úver je určený na splatenie zostatku úverov: 1/ č. XXXXXXXXXXXXXXXX poskytnutý spoločnosťou F. G. H., I., výška zostatku úveru 11 065,92 eur a 2/ č. XXXXXXXX poskytnutý spoločnosťou C. H., I. výška zostatku úveru 2 829,- eur. V prípade, ak výška úveru poskytovaného na základe tejto Zmluvy bude prevyšovať súčet zostatku(kov) úveru(ov), resp. iných záväzkov dlžníka, na splatenie ktorých má byť úver použitý, tak veriteľ sa zaväzuje príslušný rozdiel poukázať na „Účet pre úver“.

10. Uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere predchádzala žiadosť žalovanej o poskytnutie VÚB Pôžičky - refinancovanie zo dňa 24.08.2020, v ktorej žalovaná uviedla, že je vydatá, má dve deti, s dosiahnutým stredoškolským vzdelaním s maturitou a aktuálne býva na adrese D. E. XXX/XX, D., v nehnuteľnosti v jej vlastníctve, bez hypotéky. Žiadala základný súbor poistenia- poistenie pre prípad smrti, poistenie invalidity nad 70 % a pracovnej neschopnosti trvajúcej minimálne 30 dní. V rámci údajov o zamestnaní uviedla, že od 01.12.2019 pracuje v E. J. F. I. F. D., v rámci profesie zdravotníka a pedagogickí zamestnanci v odvetví zdravotníctvo a sociálna starostlivosť bez skúšobnej/výpovednej doby a jej čistý príjem bol za posledný mesiac vo výške 670,- eur, za predchádzajúci mesiac 656,- eur a za ďalší predchádzajúci mesiac 660,- eur, s tým, že mzdu má zasielanú na účet a nemá z nej vykonávané zrážky na základe súdneho rozhodnutia. Úver žiadala na refinancovanie spotrebiteľských úverov vo Všeobecnej úverovej banke vo výške zostatku 11.175,74 eur s mesačnou splátkou 177,- eur a v Tatra banke, a. s. vo výške zostatku 2.829,- eur s mesačnou splátkou 54,- eur.

11. Právny predchodca žalobcu výzvou zo dňa 28.01.2022 označenou ako „Tretia upomienka – pokus o zmier“ oznámil žalovanej, že k dnešnému dňu neuhradila záväzky plynúce zo zmluvy o úvere vo výške 977,22 eur a vyzval ju na okamžité zaplatenie dlžnej sumy v zmysle zmluvy o úvere, pretože v opačnom prípade bude banka požadovať vrátenie celej poskytnutej sumy úveru s príslušenstvom pred dátumom splatnosti dohodnutým v zmluve a zároveň ju upozornil na právo banky odstúpiť od zmluvy o úvere. Výzva bola žalovanej podľa potvrdenia o doručení (č. l. 60 rub spisu) doručená dňa 02.02.2022.

12. Výzvou na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom zo dňa 22.03.2022, ktorú žalovaná neprevzala v odbernej lehote (doručená na č. l. 49 rub a č. l. 50 spisu), oznámil právny predchodca žalovanej, že v súlade s príslušnými ustanoveniami VOP a zmluvy o úvere, z dôvodu neuhradenia dlžnej pohľadávky banka vyhlásila k dnešnému dňu (t. j. 22.03.2022) predčasnú splatnosť úveru vrátane príslušenstva so zostatkom 17.478,10 eur, z toho istina 16.447,85 eur, ktorá sa úročí počnúc najbližším dňom úrokovou sadzbou z omeškania až do jej zaplatenia, základné úroky 919,44 eur, sankčné úroky 5,66 eur a poplatky 105,15 eur. Zároveň vyzval žalovanú na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom, a to v lehote 7 dní od doručenia tejto výzvy na účet uvedený vo výzve.

13. Z výpisu z úverového úetu žalovanej mal súd preukázané, že k eerpaniu úveru došlo doa 31.08.2020, a to tak, že suma 18.380,- eur bola v easti oznaenej ako eerpanie poskytnutá žalovanej. V rovnaký deo bol z úetu žalovanej stiahnutý poplatok za poskytnutie úveru vo výške 367,60 eur. Žalovaná poslednú splátku úveru vo výške 322,07 eur uhradila doa 18.10.2021.

14. Žalobca tvrdil, že pre nesplácanie úveru žalovanou bol úver po neúspešnej poslednej výzve na úhradu omeškaných úverových splátok s upozornením na možnosť vyhlásenia predeasnej splatnosti pohľadávky z dôvodu neplatenia predeasne zosplatnený a pohľadávka veriteľa bola následne na základe rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo doa 13.11.2020 spolu so žiadosťou o postúpenie a prevod zo doa 07.03.2024 (nachádzajúcej sa spolu s jej prílohou na e. l. 7 až 24 spisu) postúpená na žalobcu. Postúpenie pohľadávky žalobca oznámil žalovanej oznámením o postúpení pohľadávky zo doa 19.03.2024. Napokon pokusom o zmier zo doa 09.08.2024 spolu s podacím hárkom žalobca preukázal, že vyzval žalovanú na zaplatenie dlhu v celkovej výške 24.545,96 eur, a to najneskôr do 19.08.2024.

15. Žalobou uplatnený nárok žalobca právne odôvodnil tak, že sa jedná o nárok na vrátenie spotrebiteľského úveru. Keiže pôvodný veriteľ bol bankou, obchodnou spoločnosťou, ktorej jedným z predmetov podnikania (einnosti) zapísaným v obchodnom registri bolo poskytovanie úverov, prieom v zmluve je aj priamo uvedené, že sa jednalo o spotrebiteľský úver, niet pochyb, že žalobou sa uplatňuje právo zo spotrebiteľskej zmluvy o spotrebiteľskom úvere a súd pri právnom posúdení uvedenej zmluvy a z nej uplatnených nárokov vychádzal z ustanovení zákona e. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch úeinného v ease uzavretia zmluvy ako aj zo všeobecnej úpravy spotrebiteľských zmlúv v Obeianskom zákonníku (§ 52 a nasl.).

16. Skôr, ako súd pristúpi k posúdeniu veci samej, je potrebné, aby sa vysporiadal s návrhom Obeianskeho združenia VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, so sídlom Šafárikovo námestie 7, 811 02 Bratislava, IEO: 42 362 962 na pribratie do konania ako osobitného subjektu na strane žalovanej, ktorý bol súdu doureený doa 04.07.2025. Združenie návrh odôvodnilo tým, že je obeianskym združením, ktoré podporuje a pomáha všetkým spotrebiteľom na území SR v ochrane ich práv v zmysle platnej legislatívy, prieom v súvislosti so svojou einnosťou zistilo, že na súde sa proti žalovanej ako spotrebiteľovi vedie súdne konanie o zaplatenie sumy 16.553,- eur s príslušenstvom, kde ako žalobca vystupuje spoločnosť EOS KSI Slovensko, s. r. o. Poukazujúc na ust. § 95 ods. 1 CSP, § 157 ods. 2 CSP a elánky 6 ods. 1 a 2 a 16 ods. 1 základných princípov CSP žiadalo súd o zaslanie výzvy žalovanej, v ktorej jej uloží povinnosť vyjadriť sa, ei súhlasí so vstupom združenia ako osobitného subjektu do konania na ochranu jej práv a následne v prípade súhlasu, resp. nevyjadrenia sa žalovanej navrhlo, aby ho súd uznesením pribral do konania ako osobitný subjekt na strane žalovanej.

17. Podľa § 95 ods. 1, 2, 3 zákona e. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku v úeinnom znení (ialej len „Civilný sporový poriadok“), na ochranu práv strany môže súd aj bez návrhu do konania pribrať orgán verejnej moci, v pôsobnosti ktorého je ochrana základných ľudských práv a slobôd, alebo právnickú osobu, ktorej predmetom einnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu, ak s tým strana, na ochranu práv ktorej má vystupovať, súhlasí. Subjekt podľa odseku 1 je v konaní oprávnený na všetky úkony, ktoré môže vykonať strana, ak nejde o úkony, ktoré môže vykonať len subjekt právneho vzťahu. Ak úkony právnickej osoby podľa odseku 1 odporujú úkonom strany, na ktorej vystupuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností tak, aby zo zodpovedalo rozumnému usporiadaniu vzťahu.

18. Inštitút pribratia osobitného subjektu do konania predstavuje nový ochranný prvok v civilnom procese v prospech strán, na ochranu ktorých sú tieto osobitné subjekty ureené. Zabezpečuje sa tak eiastoená kompenzácia sprísnených pravidiel nového civilného procesu, predovšetkým princípu formálnej pravdy a procesnej diligencie strán v prípadoch, kei súd zväží, že je to potrebné. Kritériom na rozhodnutie súdu o pribratí osobitného subjektu do konania je potreba ochrany práv strán. Tá môže vyplynúť z neskúsenosti strany so súdnym konaním, neznalosti právnych noriem a neschopnosti strany dôsledne využívať svoje procesné práva a plniť si svoje procesné povinnosti. Súd prípadnému návrhu strany alebo osobitného subjektu vyhovieť nemusí, ak to nepovažuje za potrebné, alebo naopak aj bez návrhu môže osobitný subjekt pribrať do konania so súhlasom strany, na ochranu ktorej má vystupovať.

19. Z vyššie uvedeného ustanovenia § 95 ods. 1 Civilného sporového poriadku vyplýva, že súd môže pribrať do konania orgán verejnej moci, v pôsobnosti ktorého je ochrana základných ľudských práv

a slobôd, alebo právnickú osobu, ktorej predmetom einnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu len za splnenia podmienky, že s tým strana, na ochranu práv ktorej má vystupovať, súhlasí. Obeianske združenie síce podalo súdu návrh na jeho pribratie do konania, no nevyplýva z neho to, že s tým strana, na ochranu práv ktorej má vystupovať, súhlasí, keďže žiadalo súd len o zistenie stanoviska žalovanej, ei súhlasí s pribratím obeianskeho združenia ako osobitného subjektu do konania na ochranu jej práv, eo v žiadnom prípade nie je úlohou konajúceho súdu. Vzhľadom k tomu, že žalovaná s pribratím obeianskeho združenia ako osobitného subjektu do konania na jej strane nevyslovila súhlas, súd mal za to, že nie je splnená zákonná podmienka potreby ochrany práv žalovanej, a preto návrh obeianskeho združenia na jeho pribratie do konania ako osobitného subjektu I. výrokom tohto rozsudku zamietol.

20. Podľa § 52 ods. 1, 2, 3 a 4 zákona č. 40/1964 Zb. Obeiansky zákonník znení účinnom ku dňu 31.08.2020 (ďalej len „Obeiansky zákonník“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej einnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej einnosti alebo inej podnikateľskej einnosti.

21. Podľa § 53 ods. 9 Obeianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

22. Podľa § 565 Obeianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí ureené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

23. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžikách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu 31.08.2020 (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z. z.“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peoážnych prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžiky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovateľ úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, 1a) niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti ureenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

24. Podľa § 1 ods. 8 zákona č. 129/2010 Z. z. ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Obeianskeho zákonníka ani osobitných predpisov.

25. Podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peoážné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

26. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu 07.03.2024 ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením eo len easti

svojho peožného záväzku voei banke alebo poboekke zahranienej banky, môže banka alebo poboeka zahranienej banky svoju poh3adávkú zodpovedajúcu tomuto peožnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ialej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie poh3ádávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie poh3ádávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo poboeka zahranienej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením poh3adávkou uhradil banke alebo poboekke zahranienej banky omeškaný peožný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením eo len easti toho istého peožného záväzku voei banke alebo poboekke zahranienej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení poh3adávkou je banka alebo poboeka zahranienej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená poh3adávkou; banka alebo poboeka zahranienej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo poboekou zahranienej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

27. Medzi stranami nebolo sporné uzavretie zmluvy medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou do 31.08.2020, eerpanie úveru vo výške 18.380,- eur a ani nesplácanie úveru žalovanou a tým uplatnenie práva verite3a na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru. Žalobca však v spore tvrdil, že poh3adávkou voei žalovanej nadobudol postúpením, priom ako dôkaz sa odvolával na Zmluvu o postúpení poh3ádávok, prílohu k nej a žiadosť o postúpenie a prevod a ako dôkaz taktiež predložil Oznámenie o postúpení poh3adávkou zo do 19.03.2024 bez preukázania jeho doruenia žalovanej.

28. Vzhľadom na skutoenosť, že verite3om, s ktorým žalovaná uzavrela úverovú zmluvu, na základe ktorej mala vzniknúť žalovaná poh3adávkou nebol žalobca ale banka - VÚB, a. s. a vzhľadom na tvrdenie žalobcu, že poh3adávkou voei žalovanej mu bola postúpená zmluvou o postúpení poh3ádávok, povinnosťou súdu bolo ex offio skúmať splnenie podmienok vyplývajúcich z § 92 ods. 8 zákona e. 483/2001 Z. z. o bankách. Z tohto ustanovenia je možné vyvodiť, že spôsobilým predmetom postúpenia poh3adávkou bankou na iný subjekt môže byť iba poh3adávkou alebo jej easť, ktorá je už splatná, a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy banky, a skutoenosti, že klient banky je napriek písomnej výzve banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonnými predpokladmi pre platné postúpenie poh3adávkou banky na iný subjekt a musia byť kumulatívne splnené v ease postúpenia poh3adávkou. Postúpenie poh3adávkou, ktoré je v rozpore s cit. ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách, je v rozpore so zákonom, a podľa ust. § 39 Obeianskeho zákonníka absolútne neplatné. Podľa § 525 ods. 2 Obeianskeho zákonníka postúpenie poh3adávkou v rozpore so zákonom je vylúčené (zakázané). Je preto nevyhnutné, aby súd skúmal splnenie všetkých hmotnoprávných zákonných podmienok predchádzajúcich postúpeniu poh3adávkou a v nadväznosti na to vyvodil záver, ei je žalobca v tomto spore aktívne vecne legitimovaný.

29. Zákonná úprava postúpenia poh3adávkou bankou alebo poboekou zahranienej banky je obsiahnutá v zákone e. 483/2001 Z. z. o bankách ako osobitná úprava (lex specialis) pred všeobecnou úpravou (lex generalis) o postupovaní poh3ádávok v §§ 524 až 530 Obeianskeho zákonníka. Zákonné predpoklady pre platné postúpenie poh3adávkou banky, ktoré museli byť splnené v ease postúpenia poh3adávkou upravoval ku dou, kedy malo dôjsť k postúpeniu poh3adávkou (teda ku dou 07.03.2024) § 92 ods. 8 zákona o bankách.

30. Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 4Cdo/162/2020 zo do 27.10.2021, uverejneného v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a súdov Slovenskej republiky e. 2/2022 pod R 6 v sporoch s ochranou slabšej strany súd skúma vecnú legitimáciu z úradnej povinnosti. Dôkazné bremeno preukázania splnenia podmienok podľa § 92 ods. 8 prvej vety zákona o bankách pred postúpením poh3adávkou zaťažuje verite3a, a to aj v prípade, že spotrebiteľ nepoprel s tým súvisiace skutkové tvrdenia verite3a. Uvedené rozhodnutie nadväzuje na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Cdo/147/2017 zo do 24.4.2018, ktorý bol publikovaný v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky e. 8/2018 pod eíslom R 60/2018 so záverom, cit.: „Ustanovenie § 92 ods. 8 zákona e. 483/2001 Z. z. o bankách neupravuje len ochranu bankového tajomstva, ale tiež práv klienta v súvislosti s postúpením poh3adávkou. Postúpenie poh3adávkou banky, ku ktorému došlo v rozpore s týmto ustanovením, je neplatný právny úkon.“ Vzhľadom na uvedené nemôžu byť podľa názoru súdu žiadne pochybnosti, že zákonom o bankách sú odchylné od všeobecných pravidiel o postúpení poh3adávkou v Obeianskom zákonníku sprísnené

pravidlá pri postupovaní pohľadávok z bánk na iné subjekty. Pre platné postúpenie pohľadávky banky tak musia byť kumulatívne splnené všetky podmienky upravené v § 92 ods. 8 zákona o bankách. Obdobný záver plyní aj z rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 28.03.2018, sp. zn. 7Cdo/26/2017, podľa ktorého podmienky podľa § 92 ods. 8 vety prvej zákona o bankách, za splnenia ktorých môže banka postúpiť svoju pohľadávku inému subjektu, sú z povahy veci podmienkami, bez splnenia ktorých k postúpeniu prísť nesmie (je zakázané). Nerešpektovanie takejto úpravy má potom za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom (§ 39 OZ).

31. Banka má teda nepochybne právo postúpiť zmluvou o postúpení aj celú úverovú pohľadávku na iný subjekt. Jednou z podmienok pre platné postúpenie pohľadávky podľa ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách je, že spôsobilým predmetom postúpenia môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktorá je už splatná. Podmienky zosplatenia spotrebiteľského úveru dohodnutého v splátkach upravujú ustanovenia § 565 a § 53 ods. 9 Obeianskeho zákonníka, podľa ktorých veriteľ môže uplatniť právo žiadať zaplatenie celej pohľadávky zo zmluvy o úvere pre nezaplatenie niektorej splátky vyplývajúce z ust. § 565 Obeianskeho zákonníka najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, s ktorou je spotrebiteľ v omeškaní. Musí ísť vždy o konkrétnu splátku, nakoľko len v takomto prípade je možné posúdiť, či bola dodržaná zákonom stanovená minimálna lehota troch mesiacov pre uplatnenie takéhoto práva veriteľom. Toto právo pritom môže uplatniť iba za podmienky, že spotrebiteľ bol na upozornený aspoň v lehote 15 dní.

32. Je nesporné, že vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru je právom (nie povinnosťou) veriteľa, ktorý tak môže urobiť pre ktorúkoľvek, a to aj jedinú splátku za splnenia zákonom predpokladaných podmienok. Dôsledok, ktorý môže veriteľ dosiahnuť pre nezaplatenie eo i len jedinej splátky, podmieňuje nutnosť náležitého zdefinovania práve tej konkrétnej splátky, od ktorej veasného nesplnenia sa zosplatenie celého úveru má odvíjať. Účelom § 53 ods. 9 Obeianskeho zákonníka je aj poskytnutie možnosti spotrebiteľovi odvrátiť dôsledok vyhlásenia mimoriadnej splatnosti, a to zaplatením splátky, pre ktorú k takémuto mimoriadnemu úkonu zo strany veriteľa môže dôjsť.

33. Okolnosť náležitého zdefinovania konkrétnej splátky je rovnako relevantná z hľadiska využitia predmetného oprávnenia veriteľa, ktoré je podľa § 565 Obeianskeho zákonníka časovo limitované do splatnosti najbližšej splátky. Veriteľ má pritom právo vybrať si, pre nezaplatenie ktorej splátky bude požadovať úhradu celého dlhu. Tento výber je ale spojený s povinnosťami dodržať zmluvnú lehotu. Napokon, vymedzenie „zroenosti nesplnenej splátky“ je významné taktiež vo vzťahu k plynutiu premlčacej doby podľa § 103 Obeianskeho zákonníka v spojení so závermi súvisiacej judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky; bližšie napr. rozhodnutie publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR R 29/2023 (sp. zn. 7Cdo/268/2022 zo dňa 24.01.2024)

34. V tomto spore žalobca preukázal, že listom zo dňa 28.01.2022 označeným ako Tretia upomienka - pokus o zmier, doručeným žalovanej dňa 02.02.2022, banka upozornila žalovanú, že ku dňu 28.01.2022 eviduje na zmluve o úvere nedoplatok na splátkach úveru vo výške 977,22 eur, pozostávajúci z istiny vo výške 378,37 eur, úrokov vo výške 530,45 eur, úrokov z omeškania vo výške 1,54 eur a poplatkov vo výške 66,89 eur, vyzvala žalovanú na okamžité zaplatenie dlžnej sumy a upozornila ju, že ak v stanovenej lehote nedôjde k úhrade nedoplatku, banka je oprávnená celý úver zosplatiť a odstúpiť od zmluvy. Ďalej preukázal, že následne listom zo dňa 22.03.2022, ktorý žalovaná neprevzala v odbernej lehote a vrátil sa banke dňa 20.04.2022, označeným ako „Výzva na predeasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom“, banka žalovanej oznámila, že v súlade s príslušnými ustanoveniami VOP a zmluvy o úvere, z dôvodu neuhradenia dlžnej pohľadávky vyhlásila k dnešnému dňu (t. j. 22.03.2022) predeasnú splatnosť úveru vrátane príslušenstva so zostatkom 17.478,10 eur, z toho istina 16.447,85 eur, ktorá sa úročí poenú z najvyšším úrokovou sadzbou z omeškania až do jej zaplatenia, základné úroky 919,44 eur, sankené úroky 5,66 eur a poplatky 105,15 eur. Zároveň vyzvala žalovanú na predeasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom, a to v lehote 7 dní od doručenia tejto výzvy na účet uvedený vo výzve.

35. Na základe uvedeného je možné uzavrieť, že upozornenie podľa § 53 ods. 9 Obeianskeho zákonníka označené ako Tretia upomienka - pokus o zmier nevyznačovalo splátku, ktorej nezaplatenie bolo urejované pre využitie oprávnenia banky zosplatiť úver. Nie je preto možný iný záver súdu, než konštatovanie neplatnosti daného právneho úkonu pre jeho neureitosť. Obdobne treba uvedené

aplikova? aj pre nadväzujúci úkon vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru pod3a § 565 Obeianskeho zákonníka (porovnaj rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10CoCsp/14/2024 z 27.02.2025).

36. Pod3a záveru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyjadreného v uznesení sp. zn. 5Cdo/2/2023 zo doa 25.01.2024, cit.: „v prípade, ak zo strany verite3a dôjde k vyhláseniu úveru za predeasne splatný, a to v súlade s ustanovením § 565 OZ a § 53 ods. 9 OZ, pre platný úkon zosplatnenia je zo strany verite3a nevyhnutné, aby v tomto zosplatnení presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú jednorazovo a predeasne zosplatnil celý dlh“. Rovnako tak Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení sp. zn. 5Cdo/197/2022 zo doa 26.06.2024 uviedol, cit.: „...v prípade, ak zo strany verite3a dôjde k vyhláseniu úveru za predeasne splatný, a to v súlade s ustanovením § 565 OZ a § 53 ods. 9 OZ, pre platný úkon zosplatnenia je zo strany verite3a nevyhnutné, aby už v tejto výzve (upozornení spotrebite3a v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva) presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú jednorazovo a predeasne môže zosplatniť celý dlh. Identifikácia splátky je potrebná z dôvodu identifikácie prvého doa plynutia premleacej doby, ale i pre potrebu vedomosti dlžníka o tom, zaplatením akej sumy zabráni zosplatneniu úveru (porovnaj rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 2Cdo/149/2021). Je to podstatná informácia najmä v situáciách, pokia3 predtým došlo k eiasťoenu plneniu a dlžná suma sa mohla kumulatívne tvoriť aj dlhšie, priedom ale neboli naplnené podmienky, kedy by mohol byť úver zosplatnený celý. Ak verite3 oznámi iba dlžnú sumu s upozornením na možnosť zosplatnenia celého úveru, môže byť spotrebite3 pomýlený a v dôsledku informaenej asymetrie môže byť poškodený.“

37. K uvedeným záverom sa priklonil Najvyšší súd Slovenskej republiky aj v ialšom uznesení sp. zn. 6Cdo/15/2024 zo doa 25.09.2024, pod3a ktorého, cit.: „.....neuviedenie konkrétnej splátky, pre ktorú verite3 realizoval výzvu na zaplatenie neuhradenej splátky v zmysle § 53 ods. 9 Obeianskeho zákonníka malo za následok neplatnosť zosplatnenia úveru v zmysle § 565 Obeianskeho zákonníka, ako aj absolútnu neplatnosť zmluvy o postúpení poh3adávky zo 14. decembra 2020 uzavretej medzi právnou predchodkyoou žalobkyne Slovenskou sporite3nou a. s. ako postupcom a žalobkyoou ako postupníkom v zmysle § 39 v spojení s§ 525 ods. 2 Obeianskeho zákonníka z dôvodu nespĺnenia zákonných podmienok postúpenia bankovej poh3adávky zo spotrebite3ského úveru na tretiu osobu v zmysle § 92 ods. 8 prvá veta zákona o bankách, v dôsledku eoho odvolací súd správne skonštatoval nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobkyne v spore.“

38. Z dôkazov predložených žalobcom vyplýva, že ani jeden z vyššie uvedených listov (právných úkonov banky) neobsahoval konkretizáciu splátky, ktorej nezaplatenie bolo urejúce pre využitie oprávnenia verite3a predeasne zosplatniť celý úver, a pre ktorú verite3 aj celý úver predeasne zosplatnil. Preto súdu neostávalo nie iné, iba skonštatovať neplatnosť uvedených právných úkonov verite3a pre ich neureitosť (§ 37 Obeianskeho zákonníka) a predeasnému zosplatneniu úveru nepriznať právne úinky. Pod3a už uvedenej ustálenej judikatúry najvyššieho súdu platné upozornenie a predeasné zosplatnenie celého úveru obsahujúce konkretizáciu splátky sú nevyhnutnými podmienkami platného postúpenia poh3adávky bankou na iný subjekt. V prípade, ak tieto právne úkony preukázate3ne konkretizáciu splátky neobsahujú, nemôže byť platná zmluva o postúpení poh3adávky, z ktorej žalobca vyvodzuje svoju aktívnu vecnú legitímáciu.

39. Pod3a názoru súdu žalobca v tomto spore nepreukázal ani splnenie druhej zákonnej podmienky, a to písomnej výzvy banky adresovanej dlžníkovi v zmysle citovaného ustanovenia § 98 ods. 2 zákona o bankách. Vyhotovenie a dorueenie takejto písomnej výzvy banky pred postúpením poh3adávky zmluvou žalobca v konaní netvrdil a za takúto výzvu nemožno považovať výzvu verite3a pred mimoriadnym zosplatnením úveru a ani oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti.

40. Ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách vyžaduje, aby banka pred zamýšľaným postúpením poh3adávky inému subjektu, ktorého výber spotrebite3 (klient) nemôže ovplyvniť, dala tento svoj zamýšľaný postup na vedomie spotrebite3ovi, a to písomnou výzvou na plnenie s upozornením, že aj kei napriek tejto výzve bude spotrebite3 viac ako 90 kalendárnych dní s plnením eo i len easti svojho záväzku voei banke v omeškaní, musí si byť vedomý a musí poeítať s tým, že banka aj bez jeho súhlasu svoju poh3adávku voei nemu môže postúpiť inému aj nebankovému subjektu, t. j. subjektu, voei ktorému už spotrebite3 nebude požívať ochranu v zmysle ochrany svojich citlivých údajov tvoriacich predmet bankového tajomstva, vymožite3nej národnou bankou.

41. Inými slovami povedané, v záujme ochrany slabšej strany vo vzťahu s bankou, t. j. v záujme ochrany spotrebiteľa z hľadiska ochrany jeho citlivých údajov tvoriacich predmet bankového tajomstva, pred ich sprístupnením tretím osobám nebankového charakteru, ktorých postupy sú z hľadiska nakladania a spracovania s týmito údajmi nekontrolovateľné a nevyhnutne národnou bankou, dal zákonodarca v § 92 ods. 8 zákona o bankách spotrebiteľovi možnosť, rozhodnúť sa, či aj napriek písomnej výzve banky na plnenie podstúpi riziko, aby jeho údaje boli sprístupnené nebankovému subjektu, ak po výzve nebude viac ako 90 kalendárnych dní banke plniť, a tak aby bolo nakladanie s jeho údajmi nekontrolovateľné národnou bankou alebo spotrebiteľ bude konať s vedomím, že sám svojím konaním, keď ani po takejto výzve banky viac ako 90 kalendárnych dní nebude banke plniť, sa pripravil o ochranu nakladania so svojimi údajmi tvoriacimi predmet bankového tajomstva.

42. Banka nezaslaním predmetnej výzvy spotrebiteľovi, nie je oprávnená spotrebiteľom o toto jeho rozhodnutie pripraviť, resp. tomuto oprávneniu spotrebiteľom korešponduje zákonná povinnosť banky, aby pred zamýšľaným postúpením svojej pohľadávky voči spotrebiteľovi na tretiu osobu (aj nebankového charakteru), takúto výzvu spotrebiteľovi zaslala, aby toto postúpenie pohľadávky bolo účinné aj z hľadiska zákonných požiadaviek. Písomná výzva podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách je faktickým úkonom, ktorý je nevyhnutnou podmienkou možnosti ďalšieho právneho úkonu, a to postúpenia pohľadávky zo strany banky na osobu, ktorá nie je bankou aj bez súhlasu jej klienta (spotrebiteľom), po uplynutí zákonom stanovenej lehoty min. 90 kalendárnych dní. V prípade, ak tento faktický úkon nebol preukázateľne vykonaný a doručený žalovanej, nemôže byť platná ani zmluva o postúpení, z ktorej žalobca odvodzuje svoju aktívnu vecnú legitímáciu.

43. V tomto smere súd uvádza, že za súčasť ustálenej judikatúry považuje názor opakovane vyjadrený Najvyšším súdom Slovenskej republiky (rozhodnutie sp. zn. 3Cdo/88/2017 zo dňa 19.03.2018 publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod R 65/2018) aj v dvoch aktuálnych rozhodnutiach, a to v rozsudku sp. zn. 2Cdo/266/2020 zo dňa 31.3.2022 a v uznesení sp. zn. 4Cdo/75/2020 zo dňa 27.10.2022, v ktorých vyslovil, že ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách predpokladá „výlučnú a samostatnú písomnú výzvu banky“. Na rozhodnutie sp. zn. 2Cdo/266/2020 nadviazal Najvyšší súd Slovenskej republiky ďalej vo svojich rozhodnutiach sp. zn. 4Cdo/75/2020 zo dňa 27. 10. 2022 a v najnovšom sp. zn. 9Cdo/90/2023 z 30. 10. 2024, v ktorom sa odklonil od svojho predchádzajúceho právneho názoru uvedeného v rozhodnutí sp. zn. 9Cdo/165/2022 z 27. 09. 2023, v ktorom skonštatoval, že nie je možné považovať za správny právny názor odvolacieho súdu, že vo výzve podľa ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách musí banka klienta informovať o možnosti postúpiť pohľadávku na tretiu osobu, pričom výzvou v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách môže byť aj oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru za predpokladu, že dlžník mal objektívnu možnosť oboznámiť sa s obsahom takéhoto adresovaného jednostranného právneho úkonu (§ 45 ods. 1 OZ).

44. Súd preto za účelom preukázania splnenia podmienok podľa ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách nemohol za takú výzvu akceptovať veriteľom realizovanú výzvu podľa ustanovenia § 53 ods. 9 Obeisianskeho zákonníka či vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, napriek tomu, že žalobca preukázal ich doručenie. Rovnako tak oznámenie o postúpení pohľadávky a samotné tvrdenie žalobcu v podanej žalobe o tom, že podľa neho nedošlo k porušeniu ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách, splnenie zákonných podmienok postupiteľnosti pohľadávky banky nepreukazujú, lebo obsahom ani účelom nie sú výzvy v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách.

45. Keďže účelom zákona bolo po výzve banky poskytnúť klientovi 90-dňovú ochrannú lehotu, v rámci ktorej môže zvrátiť cesiu pohľadávky banky tým, že ešte pred postúpením uhradí omeškaný peoážny záväzok v celom rozsahu vrátane príslušenstva, nemôže byť touto výzvou výzva/upomienka uskutočnená kedykoľvek v priebehu trvania úverového vzťahu (v tomto prípade tzv. tretia upomienka vyhotovená viac ako dva roky pred postúpením pohľadávky), ale musí to byť výzva na úhradu už splatnej pohľadávky, ktorá sa následne má postúpiť. Vzhľadom na jasnú úpravu v § 92 ods. 8 zákona o bankách, pre banky nemôže byť žiaden problém v prípade, že hodlajú svoje pohľadávky postúpiť, realizovať výlučnú a samostatnú písomnú výzvu banky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách. Preto nemožno v žiadnom prípade akceptovať výzvy, ktorými sa sleduje niečo úplne iné (predčasné zosplatenie úveru), kde toto je ich hlavným obsahom a zároveň predmetom pozornosti adresáta, a to v čase viac ako dva roky pred postúpením.

46. Je preto možné uzavrieť, že žalobca žiadnu inú písomnú výzvu žalovanej s dokladom o doručení, resp. doručovaní súdu nepredložil. Takou výzvou nemôže byť ani samotná žaloba, lebo tá bola žalovanej doručená až po postúpení pohľadávky. Rovnako ani veasné a riadne oznámenie o postúpení pohľadávky nemôže konvalidovať skutočnosť, že pohľadávka bola postúpená v rozpore so zákonom. Keiže podmienky pre platné postúpenie pohľadávky banky v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách splnené neboli, je postúpenie pohľadávky banky (právneho predchodcu žalobcu) na žalobcu v dôsledku uvedeného v zmysle ustanovenia § 39 Obeianskeho zákonníka absolútne neplatným právnym úkonom pre rozpor so zákonom, dôsledkom eoho je skutočnosť, že žalobcovi nesvedel v tomto konaní aktívna vecná legitímácia. Žalobca nepreukázal splnenie zákonných podmienok postupite3nosti bankovej pohľadávky, nepreukázal, že predmetom postúpenia bola splatná pohľadávka a taktiež nepreukázal riadnu písomnú výzvu banky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách a jej riadne doručenie žalovanej, eím nemohlo dôjsť ani k platnému postúpeniu pohľadávky. Tým, že z hmotnoprávneho hľadiska nedošlo k platnému postúpeniu pohľadávky, ktorá je predmetom Zmluvy o poskytnutí spotrebite3ského úveru „VÚB Pôžička“ zo doa 31.08.2020, žalobcovi vo vzťahu k tejto pohľadávke nesvedel hmotné právo, a preto súd žalobu II. výrokom zamietol.

47. Okrem už uvedených dôvodov, pre ktoré súd žalobu zamietol, má za to, že verite3 neposudzoval ani schopnosť žalovanej splácať spotrebite3ský úver s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 a nasl. zákona e. 129/2010 Z. z., eo v zmysle § 11 ods. 2 prvá veta cit. zákona ma ten následok, že verite3 nebol oprávnený vyžadovať od spotrebite3a jednorazove splatenie spotrebite3ského úveru. Posudzovanie odbornej starostlivosti je pritom povinný verite3 hodnoverne preukázať. Okrem listiny oznaenej ako overovanie bonity klienta však žalobca nepredložil žiaden dôkaz, ktorým by preukázal, že jeho právny predchodca overil a skúmal príjmy a bežné mesaené výdavky žalovanej tak, aby jej žiadosť náležite s odbornou starostlivosťou posúdil, a to za situácie, že žalovaná už v tom ease eerpala minimálne dva úvery, bola vydatá a mala dve deti. Je pritom úlohou žalobcu uviesť podstatné skutkové tvrdenia už s podanou žalobou. Takéto konanie súd nemohol posúdiť inak ako hrubé porušenie odbornej starostlivosti, a preto boli splnené podmienky aj pre uplatnenie sankcie straty práva verite3a na predeasné zosplatenie spotrebite3ského úveru, keiže právny úkon zosplatenia spotrebite3ského úveru súd posúdil aj z tohto dôvodu ako neplatný podľa § 39 Obeianskeho zákonníka pre rozpor so zákonom.

48. O trovách konania žalovanej súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku v spojení s § 262 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku. V danom prípade mala žalovaná plný úspech, keiže žaloba bola zamietnutá, a preto jej podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku vznikol nárok na priznanie plnej náhrady trov konania. Žalovaná však náhradu žiadnych trov konania neuplatnila, tieto jej ani zo spisu nevyplývajú, preto súd v zmysle § 262 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku nevyhradil rozhodnutie o ich výške samostatnému uzneseniu, nako3ko by v oom nebolo o eom rozhodovať, ale o nároku na náhradu trov konania priamo rozhodol tak, že náhradu trov konania žalovanej voei žalobcovi III. výrokom nepriznal (vii napr. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo doa 26.10.2016, sp. zn. 6 Cdo/544/2015 a sp. zn. 7Cdo/14/2018 zo doa 28.02.2018, v ktorom najvyšší súd vyslovil, že ak si strana náhradu trov konania neuplatní, ani jej podľa obsahu spisu v konaní žiadne nevznikli, je v súlade s el. 17 Základných princípov Civilného sporového poriadku, zakotvujúcim procesnú ekonómiu, rozhodnúť priamo tak, že sa jej nárok na náhradu trov konania nepriznáva).

49. Záverom súd k písomnému podaniu žalobcu zo doa 11.08.2025, v ktorom sa odvolával na ustanovenie § 150 ods. 1 a § 151 ods. 1 Civilného sporového poriadku uvádza, že ak sám žalobca tvrdí, že uplatňuje žalobou plnenie z úveru, ktorý bol predeasne zosplatený, tak vzhľadom na § 149, § 150 ods.1 a § 153 CSP bolo jeho základnou povinnosťou v žalobe uviesť k tomu skutkové tvrdenia (ei výzvy spaoali náležitosti ureitého právneho úkonu, ei a ako dorueil výzvy a podobne) a nie oekávať, ei ho súd k ich doplneniu vyzve, keiže cie3om ustanovení zákona o spotrebite3ských úveroch je chrániť slabšiu zmluvnú stranu (spotrebite3a) a motivovať verite3a. Nako3ko aktívnu vecnú legitímáciu súd musí skúmať ex offa, nie je nieím ospravedlnite3né a nie je legitímne ani „oekávanie“ žalobcu, že v prípade pochybností o jeho nároku súd mu dá ialší priestor ich odstrániť, nako3ko pochybnosti v takom prípade vzhľadom na jasnú zákonnú úpravu majú byť žalobcovi zrejmé už v momente podávania takej žaloby. Keiže skutkové tvrdenia sú prostriedky procesného útoku, o ktorých platí, že majú byť uplatnené veas (§ 153 ods.1 CSP), na ich dodatoené uplatnenie by súd v zmysle § 153 ods. 2 CSP aj tak nemohol prihliadať, keiže by neboli uplatnené veas a vyžadovali by ialší úkon (výzvu) súdu. Súd zastáva názor, že nie je dôvod vyzývať žalobcu na doplnenie skutkových tvrdení a predloženie ialších

dôkazov, lebo by tým v spore s ochranou slabšej strany vykonával úkony smerujúce k náprave pasivity a flagrantného porušenia procesných povinností silnejšej strany (žalobcu) tvrdí? a dokazova?, eo by odporovalo zásade koncentrácie a hospodárnosti konania (vii napr. aj rozsudok Krajského súdu Prešov, sp. zn. 13Co/109/2019, v ktorom súd poukázal na materiálne korektívy prejednacej zásady).

50. Pre úplnosť k tvrdeniu žalobcu, že súd nepostupoval doposiaľ v zmysle § 181 ods. 2 Civilného sporového poriadku, dáva žalobcovi do pozornosti, že v zmysle citovaného ustanovenia súd po prednesoch strán na pojednávaní súdu ureí, ktoré skutkové tvrdenia sú medzi stranami sporné, ktoré skutkové tvrdenia považuje za nesporné, ktoré dôkazy vykoná a ktoré dôkazy nevykoná. Súd tiež uvedie svoje predbežné právne posúdenie veci. Súd na pojednávaní konanom do 20.08.2025, ktorého sa žalobca dobrovoľne rozhodol nezúčastniť, postupoval v súlade s predmetným ustanovením a skúmal splnenie podmienok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. Skúmanie týchto podmienok (ex off) nemôže byť pre žalobcu prekvapivé, keďže je spoločnou zaoberajúcou sa hromadným vymáhaním pohľadávok, ktorého aktívnou vecnou legitímáciou sa súdy dlhodobo zaoberajú v každom spore.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od dňa jeho doručenia na Okresný súd Poprad.

V odvolaní sa má uviesť ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka konania, ďalej sa má uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.